HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דופי של סמיכה. דעד יוסף בן יועזר לא נחלקו בסמיכה ולא בשום דבר שעדיין לא נתמעט הלב. ולהכי נקט סמיכה דהיא היתה מחלוקת ראשונה שנחלקו בו חכמים מעולם ומיוסף בן יועזר ואילך היה בהן דופי של סמיכה שנחלקו בסמיכת שלמים ביום טוב כדאמרי' בחגיגה (דף טז.) שמאי אומר לסמוך והלל אומר שלא לסמוך [ז] : והא יוסף גופיה איפליג. כיה במסכת חגיגה (שם): **דגלר ליפא.** שנתמעט הלב בסוף שנותיו (ע) [יח] נשתכחו: **נשתכחה בימי אבלו של משה.** אם מתה אם רועה והיא מאותם [יט] הלכות. יאפ"ש [כ] יהושע שאלו תמלה [לא] ואחריו שמואל ואחריו פנחס ואחריו אלעזר. יאפ"ש יהושע אלעזר פנחס שמואל. יפל"ל יהושע פנחס אלעזר שמואל: **ונשתכחו ממנו.** מיהושע בעון שגרם להחלש דעתו של משה שנלטער משה על יהושע [לב] בעלמו שהיה גדול כמותו: **להרגו.** עד שיאמר להם: **קלין וחמורין.** מדרשי ק"ו: **דקדוקי סופרים.** מפרש בשקליס (פ"ה ה"ל) שעשו תמורה ספירות ספירות כגון ט"ו נשים פוטרות צרותיהן [לג] י"ג דברים נאמרו בגבלת עוף טהור [לד] שנילפו הדברים ומנעוס יחד שלא ישתכחו ומאותן דקדוקין שעדיין לא לירפוס נשתכחו בימי אבלו של משה: **וילבדה עפניאל.** לקרית ספר הלכות [לה] ומאי קרית ספר הלכות: **כופס על אשפו.** מתוך יפיה: **ותפנה.** לשון לוותה לוועקת: [לו] **[אלא תורה בלבד.** שהתורה נקראת מיס] ועתניאל לא היה עשיר אלא חכם: **מנוגב.** חרב ויבש מכל טוב: **גולוש מיס.** התורה כלומר אדם שהתורה גלויה לו: **יבקש**

אמר רב יוסף דופי [א] של סמיכה [ב] קתני והא יוסף בן יועזר גופיה מיפליג פליג [ג] בסמיכה [ד] כי איפליג בה בסוף שניה דבצר ליבא גופא אמר רב יהודה אמר שמואל שלשת אלפים הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה אמרו לו ליהושע שאל א"ל [1] לא בשמים היא אמרו לו לשמואל שאל אמר להם אלה המצות [2] שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה אמר ר' יצחק נפחא אף חטאת [3] שמתו בעליה נשתכחה בימי אבלו של משה אמרו לפנחס שאל אמר [4] [ג] ליה לא בשמים היא [5] א"ל לאלעזר שאל אמר להם אלה המצות [6] שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה [7] אמר רב יהודה אמר רב בשעה שנפטר משה רבינו לגן עדן אמר לו ליהושע שאל ממני כל ספיקות שיש לך אמר לו רבי כלום הנחתיך שעה אחת והלכתי למקום אחר לא כך כתבת בי [2] ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל מיד תשש כחו של [ד] יהושע ונשתכחו ממנו שלש מאות הלכות ונולדו לו שבע מאות ספיקות ועמדו כל ישראל להרגו אמר לו הקב"ה לומר לך אי אפשר לך וטורדן במלחמה שנאמר [3] ויהי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה' וגו' [ה] [ד] במתניתין תנא אלף ושבע מאות קלין וחמורין וגזירות שוות ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אבלו של משה אמר רבי אבהו

ממנו מזונות. דהמי ודאי לא יצטרך דכתיב בה (משלי לא) **היתה כאניות סוחר וגו' : בן קנז.** דכתיב לעיל עתניאל בן קנז אחי כלב אלמא כלב בן [ז] קנז היה [ה] [ד] דכתיב בדוכתא אחריתי (יהושע יד) כלב בן יפונה הקניזי ולא כתיב בן קנז: **הוליד את עזובה אשה.** מפרש בפ"ק דסוטה (דף יב.) שנשא את מרים שהיתה עזובה מחמת חולי וכיון שנשאה נשם שמים מעלה עליו הכתוב כאילו ילדה: **חורגיה דקנז.** ועתניאל אחיו מן האם: **דיקא נמי.** דכלב לאו בן קנז הוא דכתיב בדוכתא אחריתי כלב בן יפונה הקניזי ולא כתיב בן קנז אלמא גידלו קנז ולא ילדו: [ח] **ועשיתי לי מרעה לבלתי** [ט] כלומר לבלתי שגגתי ילר הרע מלשמות שלא שגגתי ילר הרע לבטל מתלמוד תורה: **עלבי.** משמע לשון עלב והכי אמר לפניו אם אתה עושה לי כך מוטב ואם לאו הריני הולך בנפחם לשאול מאל מלאכי ואחריו בנפחם לשאול מאל מלאכי ואחריו בנפחם לשאול מאל מלאכי (בראשית לד) ויתעלבו ואיתנהסיון: **ביולא בדבר אחר אומר.** שכל המוסר עצמו לחזר אחר תורה ממלאין לו שאלותיו: [מ] **ואיש אלכיס.** ביטוי שיודע שני סדרים או שנשא [נ] שמוסמך ביטוי: **מאיר עיני שניהם.** שאף הרב צריך עדיין לימוד ומלמדו הקב"ה: **עושה** [י] **שניהם.** עכשיו הוא מתחיל לעשותם חדשים לזה חכם ולזה טיפש: **ביולא בדבר אחר.** שהמבקש על מזונותיו ועל צרכיו שנזקקין לו מן השמים למלא [נא] שאלותיו: **ספוס.** שכיפרו בעליה ושעיברה שנתה [נב] **מפורש.** ולד [יא] ותמורתו ושמתו בעליה שמפורש לנו לאיזן בלבור: וכי

אעפ"כ החזירן עתניאל בן קנז מתוך פלפולו שנאמר [4] וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב (הקטן ממנו) [ויתן לו את עכסה בתו לאשה] ולמה נקרא שמה עכסה (ג) [יח] ג) שכל הרואה אותה כועס על אשתו [5] ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור מאי ותצנח אמר רבא א"ר יצחק אמרה לו מה חמור זה כיון שאין לו מאכל באבוסו מיד צועק כך אשה כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה מיד צועקת [יט] [6] ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני בית שמנוגב מכל טובה ונתתה לי גולות מים אדם שאין בו אלא תורה בלבד ויתן לה כלב את גולות עליות ואת גולות תחתיות אמר לה מי (ה) [ז] שדר עליונים ותחתונים יבקש [ג] ממנו מזונות וכלב בן קנז הוא והלא כלב בן יפונה הוא [7] מאי יפונה שפנה מעצת מרגלים ואכתי בן קנז הוא [ד] בן חצרון הוא דכתיב [7] וכלב בן חצרון הוליד את עזובה אמר רבא (ה) [ה] חורגיה דקנז הוא [יא] תנא [ו] הוא עתניאל הוא יעבץ [יב] ומה שמו יהודה אחי שמעון שמו עתניאל שענאו אל יעבץ שיעץ וריבץ תורה בישראל ומנלן שענאו אל דכתיב [ח] [8] ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמור אם ברך תברכני והרבית את גבולי והיתה ידך [יג] (עמדי ועשה מרעתי) לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר שאל אם ברך תברכני בתורה והרבית את גבולי בתלמידים והיתה ידך [יד] עמדי שלא ישתכח תלמודי מלבי [טו] ועשה מרעתי שיזדמנו לי ריעים כמותי לבלתי עצבי שלא ישגבני יצה"ר מלשנות [טז] אם אתה עושה כן מוטב ואם לאו הריני הולך [ט] לנסיסי לשאול מיד ויבא אלהים את אשר שאל כיוצא בדבר אתה אומר [י] רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם ה' בשעה שהתלמיד הולך אצל רבו ואומר לו למדני מאיר עיני שניהם ה' ואם לאו [10] עשיר ורש נפגשו עושה כולם ה' מי שעשאו חכם לזה עושה אותו חכם זו משנת ר' נתן ר' יהודה הנשיא אומר אם ברך תברכני בפריה ורביה והרבית את גבולי בבנים ובבנות והיתה ידך [יז] עמדי במשא ובמתן ועשית [יח] מרעתי שלא יהא בי מיחוש ראש ומיחוש אזנים ומיחוש עינים לבלתי [יט] עצבי שלא ישגבני יצה"ר מלשנות אם אתה עושה כן מוטב ואם לאו הריני הולך בנסיסי לשאול ויבא [ט] לו אלהים את אשר שאל כיוצא בדבר אתה אומר רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם ה' בשעה שעני הולך אצל בעל הבית ואמר פרנסני אם מפרנסו מוטב ואם לאו עשיר ורש נפגשו עושה כולם ה' מי שעשאו עשיר לזה עושה אותו עני עני לזה עושה אותו עשיר: אר"ש מה מצינו כו': [יח] ת"ר [כ] רבי שמעון אומר חמש חטאות מתות ולד חטאת ותמורת חטאת [כא] וחטאת שמתו בעליה וחטאת [יח] שכפרו בעליה וחטאת שעיברה שנתה [יח] [כב] אי אתה יכול לומר ולד חטאת בציבור לפי שאין חטאת נקבה בציבור [כג] ואי אתה יכול לומר תמורת חטאת בציבור לפי שאין ציבור עושין תמורה [כד] ואי אתה יכול לומר חטאת שמתו בעליה בציבור לפי [כה] שאין הציבור מתים [כו] שכיפרו בעליה ושעיברה שנתה [כז] לא [כח] מצינו יכול יהו נוהגות בין ביחיד בין בציבור אמרת ילמד (אדם) סתום [כט] ממפורש מה מפורש ביחיד [ל] ולא בצבור אף בשכיפרו בעליה ושעיברה שנתה ביחיד דברים אמורים ולא בציבור וכי**

ממנן: **גולות מים.** אדם שיש בו דברי תורה שנמשלו כמים: **אמר לה.** כלב נתתי ליך אדם מי שרדי עליוני' ותחתונים גלרים לו מרוב חכמתו ולא די ליך ועוד מבקשת את ממנו מזונות. [**בנסיס**] (בר סיסי) לשאול. זעף לשאול לקבר כמו הנום וזועפים ומתרגמינן נסיסין: מיד **ויבא ה' לו אשר שאל כיוצא בדבר רש ואיש תככים.** רש זה שהוא רש מן התורה: ואיש תככים זה בינוני בתורה כגון שיודע ב' סדרים ובשעה שאמר לו רש לאיש תככים למדני חייב ללמדו ולעשות רצונו ללמדו כמו שעשה לו הקב"ה רצונו לעתניאל [דענהו] (דפנאו) דכתב ויבא אלהים את אשר שאל היינו כיוצא בדבר: **ור' יהודה הנשיא.** מפרש רש ואיש תככים לענין ממון החייב לפרנסו ולעשות רצונו כמו שעשה הקב"ה לעתניאל: ואם עשה כן **מאיר עיני שניהם ה'.** יתעשרו שניהם: **כיפרו בעליה ושעיברה שנתה.** לא למדנו שלא יהא יכול לקיימן בצבור יכול נאמר דבצבור הן ולא יאותו: אלמא **ילמד סתום.** הללו שכיפרו בעלים ושעיברה שנתה דלא ידענן אי בצבור הן אי ביחיד הן: **ממפורש.** מורלד חטאת ותמורת חטאת בעליה מה הללו ביחיד ולא בצבור אף הללו:

בעליה (ש"מ) **[כז]** בחגיגה טז ע"ב: **שמאי אומר שלא לסמוך והלל אומר לסמוך [כח]** שנתיו ושכחו הס"ל (ש"מ) **[כט]** הלכות ישפ"ו יהושע, תיבת יאפ"ס נמתק (ש"מ) **[ל]** ל"ל ישפ"ז ק"ק ועי' (צ"ק) **[לא]** ואחריו אלעזר ואחריו פנחס ואחריו שמואל כל"ל (הגר"א ע"ש). **[לב]** יהושע שנשתבח (ש"מ) **[לג]** ל"ל על שאמר יהושע בעצמו וכו' (הגר"א) **[לד]** כן קרא דרשן **ספרי** הלכות **[לה]** שנתיו ושכחו הס"ל (ש"מ) **[לו]** בחגיגה טז ע"ב: **שמאי אומר שלא לסמוך והלל אומר לסמוך [לח]** שנתיו ושכחו הס"ל (ש"מ) **[לט]** הלכות ישפ"ו יהושע, תיבת יאפ"ס נמתק (ש"מ) **[מ]** ל"ל ישפ"ז ק"ק ועי' (צ"ק) **[מא]** ואחריו אלעזר ואחריו פנחס ואחריו שמואל כל"ל (הגר"א ע"ש). **[מב]** יהושע שנשתבח (ש"מ) **[מג]** ספר דרך קריית **ספרי** הלכות **[מד]** כן קרא דרשן הוא הלל אומר את מתה"ל ולא לסמוך כמו לא יהא לסמוך כמ"ש בפ"ק דסוטה (דף יב.) נמי דכתיב כלב בן יפונה הקניז. [וזהו] נדפס בגליון נפס ס"פ [מח"ל] **[מה]** שלמה **חכמים** שמתורגל ביציעו (ש"מ) **[מו]** שלאלותיו הס"ל. ומה"ל לא למדנו אי מיירי בשל יחיד טפי משל צבור הס"ל (ש"מ) **[מז]** שנתה דלא ידענן דאי אתיבנו בצבור אי לאו להכי קרי סתום (ש"מ)

[א] גמ' דופי של כו'. והא דקתמרינן לעיל אם רבו מטמאתו כו'. היו מסכימים לדברי המרובין: **[ב]** שם כי איפליג כו'. והא דקתמרינן עד שמת כו' עד ולא עד בכלל: **[ג]** שם יעקב ממנו. ל"ל ממני: **[ד]** שם בן תלמון כו'. דדרשינן בסוטה (יב ע"ב) יפר ושובב אלמא אומו כלב הוא שנתב בתרגלים: **[ה]** שם חורגיה כו'. גרס"י דקנז הוא דיקא נמי דכתיב הקניז ש"מ וכ"ה בסוטה: **[ו]** שם תנא הוא כו'. לכתיב (ד"ה ח' כ') ומשפחת סופרים יושבי יעבץ כו' הקינים כו' וכתיב בסוטה ט' ובני קני כו' וילך כו' ש"מ דהוא עתניאל וכתיב בפסוק שאחריו וילך יהודה כו' וקמי אלעזר על עתניאל: **[ז]** רש"י ד"ה בן קנז. דכתיב בדוכתא כו'. ל"נ ולפיים הגמ' דאומו כלב הוא דכתיב בקרא בהדיא (יהושע טו) וכלב בן יפונה כו' ומאמר כלב כו': **[ח]** ד"ה ועשית לי ל"נ: **[ט]** ד"ה ואיש כו'. איני יכול לאומלמו: **[י]** ד"ה עושה שניהם ל"ל כולם: **[יא]** ד"ה מפורש. ותמורתו ל"ל ותמורה:

[יב] ד"ה ולא מעבר לים היא ל"ל (ש"מ) **[יג]** מעתה. סימן יפש"ל. ואיכא דאמרי תנא יפל"ל. ס"ל יפש"ז יזל"ש (ש"מ) **[יד]** ל"ל משה. תיבת יהושע נמתק (ש"מ), ס"ל משה וכן הגירסא בילקוט פרשה בתקותין;. **[טו]** וגו' הכינו לכם צידה (ש"מ) **[טז]** עכסה אמר **רבי יוחנן** שכל (ש"מ) **[יז]** לעקת שנאמר ויאמר לה אביה מה לך ותאמר (ש"מ) **[יח]** מי שכל רזי עליונים ותחתונים גלוים לו יבקש ממני מזונות (ש"מ) **[יט]** דקנז הוא דיקא נמי דכתיב כלב בן קנז תנא (ש"מ) **[כ]** יעבץ עתניאל שענאו אל יעבץ שיעץ וריבץ תורה בישראל ומנלן (ש"מ) **[כא]** ידך עמי ועשית מרעה לבלתי (ש"מ) **[כב]** ידך עמי שלא כו' מלכי ועשית מרעה שיזדמנו כו' לבלתי שלא (ש"מ) **[כג]** ל"ל ועשית מרעה. **[כד]** מלגמת **עצבי** אם אתה (ש"מ) **[כה]** ל"ל עמי כו'. **[כו]** ועשית מרעה (ש"מ) **[כז]** לבלתי שלא ישגבני יצה"ר מלשנות **עצבי** אם אתה עושה כן (ש"מ) **[כח]** תניא ר"ש (ש"מ) **[כט]** **שנתכפרו** בעליה (ש"מ) **[ל]** סתום מן המפורש **[לא]** **שנתכפרו** בעליה (ש"מ) **[לב]** גמ' ל"ל לא שמענו. הכ"ה בהוריות שם (מרא"ב) **[לג]** כן למדנו יכול (ש"מ) **[לד]** סתום מן המפורש מה ס"מ מה מצינו מולד חטאת ותמורת חטאת בעליה ביחיד **[לה]** שנתכפרו אמורים ולא בצבור אף שנתכפרו בעליה (ש"מ) **[לו]** ביחיד דברים אמורים ולא בצבור אף שנתכפרו **[לז]** ל"ל ישפ"ז ק"ק ועי' (צ"ק) **[לח]** ואחריו אלעזר ואחריו פנחס ואחריו שמואל כל"ל (הגר"א ע"ש). **[לט]** יהושע שנשתבח (ש"מ) **[מ]** ל"ל על שאמר יהושע בעצמו וכו' (הגר"א) **[מא]** ספר דרך קריית **ספרי** הלכות **[מב]** כן קרא דרשן הוא הלל אומר את מתה"ל ולא לסמוך כמ"ש בפ"ק דסוטה (דף יב.) נמי דכתיב כלב בן יפונה הקניז. [וזהו] נדפס בגליון נפס ס"פ [מח"ל] **[מג]** שלאלותיו הס"ל. ומה"ל לא למדנו אי מיירי בשל יחיד טפי משל צבור הס"ל (ש"מ) **[מד]** שנתה דלא ידענן דאי אתיבנו בצבור אי לאו להכי קרי סתום (ש"מ)

עין משפט נר מצוה

א [מויי' פ"ט מהל' יסודי התורה הלכה ח]:

כב ב ג ד מיי' פ"ד מהל' פסולי המוקדשין הל' ח:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמרו לפנחס שאל אמר להם אלה המצות שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה אמר רב יהודה אמר שמואל ג"ל לא בשמים היא (ב) שם ויסי אחרי מות משה עבד ה' ואמר ה' וגו' וכתיב בעוד שלשת ימים הכינו לכם צדה וגו' במתניתא תנא אלף וז"ש: **(ג)** שם ולמה נקרא שמה עכסה אמר רבי יוחנן שכל המיאה: **(ד)** שם אמר לו מי שכל רזי עולם עליונים ותחתונים שלו יבקש ממנו מזונות וכלב בן קנז הוא והכתיב כלב בן יפונה מאי יפונה: **(ה)** שם אמר רבא מוריגיה דקנז הוא. נ"ב ס"א אמרי חורגיה דקנז הוא דיקא נמי דכתיב בן יפונה הקניזי ולא כתיב בן קנז ש"מ: **(ו)** שם הריני הולך בנסיסי: **(ז)** שם ויבא אלהים כל"ל ותיבת לו נמחק: **(ח)** שם בעיניהם שנתה ראי: **(ט)** רש"י ד"ה דבלר ליפא וכו' שנותיו הס"ל ותיבת נשתכחו נמחק: **(י)** ד"ה ותצנח וכו' לוועקת הס"ל ומה"ל אין בו אלא תורה בלבד ומאן דגרס אלא תורה בלבד שהתורה נקראת מים ועתניאל לא היה עשיר אלא חכם: **(יא)** דכתיב קרית ספר הס"ל: **(יב)** ד"ה בן קנז וכו' בן קנז היה הס"ל ותשאר נמחק ומה"ל מ"ש הוליד: **(יג)** ד"ה ועשיתי וכו' לבלתי עצבי כלומר:

מוסף רש"י

לומר לך אי אפשר. גמ' יהושע ושאל, ל"ל הקב"ה משה עבדי מת והמורה על שמו נקראת, לומר לך אי אפשר (יהושע א ב).

רבינו גרשום

א"ר יוסף. האי דקאמר מכאן ואילך היה בהו דופי דחלוקה (מחלקות) קאמר דלא שמשו כל צרכן והיו חולקין זה על דברי זה: **ל"א** דופי של סמיכה שחלקו על סמיכה כמו שמאי אומר שלא לסמוך הלל אומר לסמוך: **כי איפ"ל** יוסי בן יועזר בסוף שניה. דבציר ליבא מרוב (הצרות) [הוקנה]: **א"ל** ליהושע **שאל.** ברוה"ק שיפרשם לך: **א"ל לא בשמים היא.** התורה שכבר ניתנה לנו כולה: (סימן ישפ"א וא"ד יפא"ש במתני' תנא יפל"ל) **סימן ישפ"ז.** יהושע שמואל פנחס אלעזר: איכא דאמרי יפא"ש. יהושע פנחס אלעזר שמואל: יפל"ל. יהושע פנחס אלעזר שמואל: **בלום הנחתיך.** כלומר אין לי ספיקה: **א"ל** הקב"ה לומר **לך אי אפשר.** דלא בשמים היא: **ושל דקדוקי סופרים חשבון דברים** כגון חמש עשרה נשים פוטרות. י"ג דברים נאמרו בגבלת עוף טהור. והיינו קרית ספר: **בועם על אשתו.** שנדמית לו אשתו כעורה כנגדה: **אחוה דבלב.** מן אימיה הוה עתניאל בן קנז וכלב הוה חורגיה דקנז ונקרא על שמו מפני שגידלו: **ותצנח.** הוי כגון ותצווח: **אדם שמנוגב מכל טובה.**

הגהות הגר"א

[א] גמ' דופי של כו'. והא דקתמרינן לעיל אם רבו מטמאתו כו'. היו מסכימים לדברי המרובין: **[ב]** שם כי איפליג כו'. והא דקתמרינן עד שמת כו' עד ולא עד בכלל: **[ג]** שם יבקש ממנו. ל"ל ממני: **[ד]** שם בן תלמון כו'. דדרשינן בסוטה (יב ע"ב) יפר ושובב אלמא אומו כלב הוא שמרד בתרגלים: **[ה]** שם חורגיה דקנז הוא. גרס"י דקנז הוא דיקא נמי דכתיב הקניז ש"מ וכ"ה בסוטה: **[ו]** שם תנא הוא כו'. לכתיב (ד"ה ח' כ') ומשפחת סופרים יושבי יעבץ כו' הקינים כו' וכתיב בסוטה ט' ובני קני כו' וילך כו' ש"מ דהוא עתניאל וכתיב בפסוק שאחריו וילך יהודה כו' וקמי אלעזר על עתניאל: **[ז]** רש"י ד"ה בן קנז. דכתיב בדוכתא כו'. ל"נ ולפיים הגמ' דאומו כלב הוא דכתיב בקרא בהדיא (יהושע טו) וכלב בן יפונה כו' ומאמר כלב כו': **[ח]** ד"ה ועשית לי ל"נ: **[ט]** ד"ה ואיש כו'. אינו יכול לאומלמו: **[י]** ד"ה עושה שניהם ל"ל כולם: **[יא]** ד"ה מפורש. ותמורתו ל"ל ותמורה:

שינויי נוסחאות

[א] סמיכה. ס"א דופי דחלוקה והכי נמי איפליג יוסף בן יועזר אלא לסמוך יוסי בן יוחנן אמר לסמוך הני בחדא מלמא דסמוך שיכון מכאן ואילך כמילי דוגמא, נלוון. ויס"ג דופי של חלוקה והיא היא כלומר שנחלקו בשום דבר (ש"מ) **[ב]** שנתו. ס"א שנתכפרו (ש"מ) **[ג]** אמר. ס"א **להם.**

תורה אור השלם

1. לא בשמים הוא לאמר מי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקָּחֶהָ לָּנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה:
דברים ל יב
2. וְדִבֶּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן נַעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל:
שמות לג יא
3. וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מְשֶׁרֵת מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
יהושע א א
4. וַיִּלְכְּדָהּ עָתְנִיאֵל בֶּן קְנַז אָחִי כָלֵב וַיִּתֶּן לוֹ אֶת עַכְסָה בִתּוֹ לְאִשָּׁה:
יהושע טו יז
5. וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וַתְּסִיתֵהוּ לִשְׁאוֹל מֵאֵת אָבִיהָ שָׂדֶה וַתֵּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר לָהּ כָּלֵב מַה לָּךְ:
יהושע טו יח
6. וַתֹּאמֶר תְּנָה לִּי בְרָכָה כִּי אֶרֶץ הַנֶּגֶב נְתַתָּנִי וְנָתַתָּה לִּי גֻּלֹּת מָיִם וַיִּתֶּן לָהּ אֶת גֻּלֹּת עִלִּיּוֹת וְאֶת גֻּלֹּת תַּחְתִּיּוֹת:
יהושע טו יט
7. וְכָלֵב בֶּן חֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת עֲזוּבָה אִשָּׁה וְאֶת יְרִיעוֹת וְאֵלֶּה בָּנֶיהָ יֶשֶׁר וְשׁוֹבָב וְאֲרִדוֹן:
דברי הימים א ב יח
8. וַיִּקְרָא יַעְבֵּץ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם בָּרֹךְ תְּבָרְכֵנִי וְהִרְבִּיתָ אֶת גְּבוּלִי וְהָיְתָה יָדְךָ עִמִּי וְעָשִׂיתָ מֵרָעָה לְבִלְתִּי עָצְבִּי וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֵת אֲשֶׁר שָׁאָל:
דברי הימים א ד י
9. רָשׁ וְאִישׁ תַּכְכִּים נִפְגָּשׁוּ מְאִיר עֵינֵי שְׁנֵיהֶם יְיָ:
משלי כט יג
10. עָשִׁיר וָרָשׁ נִפְגָּשׁוּ עֹשֵׂה כֻלָּם יְיָ:
משלי כב ב